

Ett liv fyllt av helande A life filled with healing

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 17.8.2009

Som barn i en småstad i Texas för snart 50 år sedan trodde jag att jag kände Gud. Men sedan jag gift mig med en kristen-vetenskapare upptäckte jag att det fanns mycket mer att lära om hur Gud kände *mig*.

Det kändes som om alla fönster ställts på vid gavel och släppt in friska fläktar när jag läste om hur Jesus helade. Det var särskilt ett ställe i *Vetenskap och hälsa med nyckel till Skriften* av Mary Baker Eddy som inspirerade mig: ”Jesus såg i Vetenskapen den fullkomliga människan, som framstod för honom, där den syndande dödliga människan framstår för de dödliga. I denna fullkomliga människa såg Frälsaren Guds egen likhet, och denna rätta syn på människan helade de sjuka. Sålunda lärde oss Jesus, att Guds rike är intakt, universellt, och att människan är ren och helig” (s. 476-477).

Uttalanden som detta skakade om min syn på mina medmänniskor, och på mig själv! Jag hade tänkt att det fanns två världar, två verkligheter – en gudomlig, och den andra en ofullkomlig, förgänglig tillvaro. Men nu lärde jag mig att Jesu helanden var ett resultat av att han ödmjukt erkände den enda sanna uppfattningen, Guds perspektiv på sin fullkomliga, andliga skapelse. Och Kristen Vetenskap visade mig att det fanns *en* Skapare och *en* skapelse. *En* Orsak – Gud – och *ett* resultat, människan.

Min svärmor, som varit kristen-vetenskapare hela sitt liv, tog mig under sina vingar. Hon lärde mig mycket om kärlek och omsorg, och försökte till och med lära mig att laga mat. Hon välkomnade också varmt alla mina många frågor om Kristen Vetenskap som ett sätt att leva. Sedan hon sett hur jag studerade alla kristen-vetenskapare jag mötte, föreslog hon att jag inte skulle studera kristen-vetenskapare för att lära mig om Gud, utan i stället studera Bibeln och *Vetenskap och hälsa* och förena min tanke med kristusbudskapet om Guds kärlek. Så jag satte igång detta stora äventyr på allvar.

Strax efter vårt giftermål tvingades jag ifrågasätta två uttalanden jag gjort till min käre make. För det första: ”Jag kommer aldrig att bli kristen-vetenskapare, det är för konstigt.” För det andra: ”Jag kan inte få barn. Läkarna säger att jag har en deformerad njure.”

Diagnosen om en deformerad njure har jag fått som litet barn, men min familj berättade inte om den förrän bara några månader innan jag skulle gifta mig. Men oron för vad som kunde inträffa om jag blev gravid gjorde att de tog mig till en specialist för en hel serie undersökningar. Läkaren bekräftade att tillståndet var livshotande om jag försökte bära ett barn i nio månader. Min kommande makes lugna sätt att handskas med informationen gjorde intryck på hela min familj. Läkaren rekommenderade ett ingrepp som skulle förhindra framtida graviditeter. Men vi beslöt oss för att skjuta upp detta till efter bröllopet.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskaps Harold>

Bröllopet kom och passerade och tiden gick. Stora andliga förändringar ägde rum i min tanke. Det tycktes aldrig bli tid att återkomma till läkaren. De första två åren av vårt äktenskap fylldes av fler överväldigande upptäckter i Bibeln och *Vetenskap och hälsa* som befriade mig från tron på att jag var bunden av medicinska åsikter eller materiella begränsningar. Jag kommer ihåg att det stod så klart för mig att Gud inte skapat sina barn till "sin avbild och likhet" och sedan sagt: "Var fruktsamma och föröka er – *men, Kaye, inte du*" (se 1 Mos 1:2, 28). Jag kom att känna att jag inte längre var bunden av denna diagnos och var helt fri.

Under andra året av vårt äktenskap blev jag gravid. Jag fann en gynekolog, en underbar man, och diskuterade att han skulle hjälpa oss vid förlossningen. Efter en undersökning talade han om för mig att jag var "byggd" för att få barn. När han senare fick se en rapport från tidigare undersökningar, bekräftade han att jag inte hade några av de missbildningar som konstaterats tidigare. Vår förste son föddes vid god hälsa två veckor efter min collegeexamen. Under de första 18 åren bodde vi i en liten stad i östra Texas och fick två söner till. Nedkomsten var vid båda tillfällena naturlig och utan problem. Bön fortsatte att vara grunden för vår familj när alla pojkar var aktiva inom olika sporter och skolaktiviteter. När vi vände oss i bön till Gud, såg vi snabba helanden från mässlingssymptom, sår efter spikar och skador från olika olycksfall.

Ett annat helade ligger närmare i tiden. Jag hade vad som tycktes vara en tumör eller onormal svullnad vid handleden. Jag insåg att ett helande genom bön skulle vara ett tillfälle att växa till i nåd och andlig förståelse. Citat från Bibeln och *Vetenskap och hälsa* om växande – andligt växande, för att vara exakt – blev grunden för mina böner och min tanke under några månader. Under den här tiden fick jag manikyr regelbundet av en dam som sedan dess har blivit en kär vän. Hon visste att jag studerade Kristen Vetenskap, och hon kommenterade aldrig denna fula utväxt på handleden – det gjorde inte heller jag medan jag fortsatte att be.

En dag när jag kom till henne insåg jag att det inte längre fanns någon utväxt. Ingen av oss kommenterade detta. Växten var bokstavligen där ena dagen och borta nästa dag.

Jag hävdar inte att jag aldrig har problem. Jag hävdar att Gud, Kärleken, är större än vilket problem som helst! Mitt sätt att tillämpa Kristen Vetenskap som ett sätt att leva utvecklas ständigt. I stället för att vända mig till Gud för att Han skall fixa saker, lär jag mig att hela min tillvaro är etablerad i Gud.

Kaye Patterson
Houston, Texas, USA